

Следъ това Бендеревъ заминава за Русия, следва въ гр. Николаевъ и завършва гимназия. Презъ 1878 година постъпва въ Военното училище въ София, пръвъ свършвъ това училище и бива назначенъ за флигелъ адютантъ на Князь Батембергъ. Презъ 1880 година заминава за Петербургъ, следва и завършва първи разредъ Академията на Генералния щабъ. Извиканъ поради мобилизацията презъ Сръбско-българската война въ 1885 година, той бива назначенъ за помощникъ на Военния министъръ и взема участие въ заседанията на министерския съветъ.

На 2 ноемврий бива на сръбската граница на Сливнишката позиция въ помощъ на майоръ Гуджева и на 7 ноемврий, въпрѣки заповѣдта на Батемберга за ненападение, напада сърбитѣ при „Три уши“ и спечелва блѣскава победа¹⁾.

Бендеревъ взема главно участие въ детронирането на князь Александъръ Батембергъ отъ престола²⁾ и по-късно е билъ принуденъ да емигрира въ Ромъния, а следъ това въ Русия. Тамъ служи като офицеръ (1887—1895 г.) и написва книгата „История на Сръбско-българската война презъ 1885 година“ и „Военна география и статистика на Македоня“.

По-късно бива назначенъ за командуващъ войскитѣ въ Закаспийската областъ (1895—1914 г.), и е стигналъ до първи генералски чинъ въ руската армия.

А. Бендеревъ бива командированъ отъ генералъ Деникина въ България да приеме отъ французкитѣ власти рускитѣ 3 линейни пушки съ патронитѣ, които бѣха дадени на България презъ Балканската война.

1) Велико Димовъ — Политически водители на България и С. т. Радевъ — Строителитѣ на съвременна България.

2) Високото съзнание за изпълнение отечествениятъ дългъ е вдъхновявало и водило Бендеревъ въ тия сражения и за да издигне името на България въ тая война, той не се спиралъ предъ нищо. На единъ кръстопътъ въ битката при Сливница, Ат. Бендеревъ среща едно наше кавалерийско отдѣление, подъ командата на Францъ Иосифъ — братъ на князь Батемберга. Развалнуванъ, Бендеревъ, извикалъ на Францъ Иосифа и му заповѣдалъ за честта на България да нападне сърбитѣ. Поради заповѣдта на Батемберга да не се напада противника — Францъ Иосифъ отказалъ. Съ извадена и размахана сабя, Бендеревъ се приближилъ къмъ него и още по-строго повторилъ своята първа заповѣдъ на своя подчиненъ офицеръ, като не се въздържалъ и го оскърбилъ. Последния изпълнилъ заповѣдта и атакувалъ сърбитѣ, но сетне се оплакалъ на брата си, князь Батембергъ. Веднага се почнало военно следствие. Военниятъ прокуроръ, обаче, Паница като знаелъ каква прочувствена телеграма била отправена до всички герои при Сливница и Драгоманъ, поставилъ надписъ върху преписката — „Преди да започна военно следствие срещу Ат. Бендеревъ, нека Ваше Величество опровергае благодарствената телеграма до героитѣ, които донесоха слава на България“. Преписката, разбира се, се прекратила, но въ по-горенъ чинъ Бендеревъ не билъ повишенъ.